

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

הרב שהתפטר

הרב לוי גרליק

"מדוע לא? מה עשיתי לא בסדר?", הזדעק אבי. הרב חדקוב הסביר שהוא לא עשה דבר שאינו כשורה, אך העניין הוא שעוד לפני חתונתו אבי לימד בישיבה בנוארק, שבינתיים עברה למוריסטאון, ניו ג'רזי. "הרבי לא ייקח מישהו ממוסד אחד וישלח אותו למקום אחר. זה לא עובד כך", סיכם המזכיר. "ובכן, אם זו הבעיה", חשב אבי לעצמו, "אני יכול לטפל בה".

ברגע שהסתיימה שיחתם, עלה אבי לקומה השלישית של 770, אל משרדו של גיס הרבי, הרב שמריהו גוראריה, המכונה הרש"ג. הוא שימש כמנהל רשת ישיבות חב"ד.

"אני מבקש העלאה במשכורת", הודיע אבי.

"כמה אתה צריך?", שאל הרש"ג.

"הייתי רוצה לקבל אלפיים דולר לחודש". בשעתו, משכורתו החודשית של אבי עמדה על סכום של כשמונים וחמישה דולרים.

הרש"ג תלה בו את מבטו. "האם יצאת מדעתך?"

"ראה, זו דרישת. הבחירה בידך", השיב אבי. "אני זקוק לאלפיים דולר".

"ובכן, איני יכול לתת לך כזה סכום. מי שמע על דבר כזה?", התעקש הרש"ג.

"אז אתה מפטר אותי?", שאל אבי.

"כנראה שכן".

"טוב. אין צורך להודיע לישיבה בינתיים, אך אני זקוק לאישור לכך בכתב".

בקושי חלפה רבע שעה עד שאבי ירד חזרה אל הרב חדקוב ובישר לו, בגיבוי מסמך כתוב, שהרש"ג פיטר אותו ממשרתו בישיבה.

הרב חדקוב לא הגיב, אך כעבור כמה שבועות הוא שוב ראה את אבי במסדרון. "האם תהיו מעוניינים לצאת לאירופה?" שאל כבדרך אגב.

הוריי - הרב גרשון מענדל והרבנית בתיה גרליק - התחתנו בקיץ תשי"ח (1958). כמעט מיד לאחר מכן, הם החלו לכתוב לרבי שהם מעוניינים להיות שליחיו, ולשרת קהילה יהודית במקום כלשהו בעולם. באותם ימים, היו מעט מאוד שלוחים, ואפילו בתוך קהילת חב"ד עצמה הרעיון נחשב חדשני.

יום אחד צעד אבי לאורך המסדרון ב-770 כאשר הוא פגש את מזכירו האישי של הרבי, הרב חיים מרדכי אייזיק חדקוב.

הרב חדקוב אולי היה נראה קצת תמים, אך הוא היה אדם ממולח במידה בלתי רגילה, תמיד ערני וממוקד, וידע להתמודד עם כל מצב שהתעורר. בדרך כלל, אנשים לא עצרו סתם את הרב חדקוב כדי לשוחח; הוא היה אדם מאוד מסודר, ומי שביקש לשוחח עמו היה צריך לקבוע פגישה מסודרת.

אך כאשר הבחין באבי, הוא העיר לו, "אתה ואשתך שבים וכותבים שאתם מבקשים לצאת לשליחות. עליכם להבין שהרבי לא יכול לשלוח אנשים כמוכם".

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1700 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

"כמובן", ענה אבי. "לאיזו מדינה?"

"מה זה משנה?"

אבי מיהר להבהיר שזה אכן לא משנה; הוא מוכן לצאת לכל מקום שיתבקש. אולם, מאז שיצא מרוסיה כפליט, לא היה ברשותו דרכון רגיל, והשגת אשרת כניסה לא הייתה עניין של מה בכך. ככל שיידע מוקדם יותר לאן הוא נשלח, כך יוכל להקדים את תחילת התהליך.

"נניח איטליה".

אבי מיד הביע את הסכמתו, והרב חדקוב הורה לו להתקשר אל אימי כדי לבדוק אם גם היא מסכימה.

"כמובן", אמרה אימי, וכך נסעו הוריי לעיר מילאנו שבאיטליה.

מספר ימים לפני נסיעתם, הם הלכו לפגוש את הרבי. אחד הדברים שהרבי שאל אותם היה, "האם אתם שמחים בצעד הזה?"

הם השיבו בחיוב. כמה שבועות קודם יצאו בני זוג לשליחות במקום אחר, וקרוביהם והוריהם בכו בשעה שנפרדו מהם. בינתיים, כשהוריי יצאו לדרך, כולם רקדו, והוריי היו ברקיע השביעי: הם יוצאים לשליחות! ובכל זאת הרבי שאל את השאלה הזו, כי הוא רצה לוודא שהם הולכים בחפץ לב.

באותן שנים, הסדר הרשמי היה ששליח רשאי לחזור לביקור אצל הרבי רק פעם בשנתיים. אולם אבי, שלא היה מסוגל לשאת את המחשבה על ריחוק מהרבי לתקופה כה ממושכת, נהג לחזור אל הרבי לפחות פעם בשנה, לרגל יום השנה לפטירת אביו של הרבי - רבי לוי יצחק שניאורסאהן, שחל בקיץ. איני יודע כיצד קרה הדבר, אך מגבלה זו מעולם לא חלה עליי.

למעשה, היו חסידים רבים מעבר לים, במיוחד בישראל, שגם רצו מאוד לראות את הרבי, אך הדבר נבצר מהם. מחירו של כרטיס טיסה לניו יורק מישראל עשוי היה להגיע למחצית משכורת שנתית ממוצעת. אולם, הייתה אפשרות של חכירת מטוס, וזו הוזילה את מחיר הכרטיסים. הדבר דרש מאמץ רב, אך לקראת חודש תשרי תשכ"א (1960), התארגנה קבוצת חסידים להגיע אל הרבי בטיסת שכר (צ'רטר) לחודש החגים. כשהגיעו לבסוף לניו יורק, ההתרגשות הייתה בשיאה. עבור רבים מהם הייתה זו הפעם הראשונה שראו את הרבי.

אבי היה אז בניו יורק, ובדיוק התכונן לשוב למילאנו. המחשבה שעליו לנסוע לאיטליה בשעה שכל החסידים הללו מגיעים כדי לשהות במהלך חודש החגים במחיצת הרבי די דכדכה אותו.

הגיעה העת לצאת לדרך. בעודו ממתין למונית מחוץ ל-770, הוא היה שרוי במצב רוח עגמומי למדי. באותו רגע

חלף במקום אחד ממזכירי הרבי, אדם פיקח מאוד בשם ר' משה לייב רודשטיין.

"מדוע הינך כה מדוכא?", שאל את אבי. כששמע את תשובתו, הוא נכנס ל-770, ויצא שוב כעבור שלוש דקות. "בוא איתי", אמר.

יחד הם ניגשו אל המבואה שמחוץ לחדר הרבי. דלת חדרו של הרבי הייתה פתוחה, והרבי ישב ליד שולחנו.

אבי לא התכונן לקראת פגישה שכזו, אך הרבי הביט בו כמחכה, והוא נכנס אל החדר.

"נו, נמצאים בחודש אלול, והמלך בשדה", אמר הרבי לאבי, בהתייחסו למשל הידוע של אדמו"ר הזקן, מייסד חסידות חב"ד. בעוד שרבים אפופים במהלך חודש אלול בדאגה וחרדה נוכח יום הדין האלוקי הממשמש ובא, אדמו"ר הזקן לימד שימי ההכנה של חודש אלול הם תקופה חיובית. במהלך חודש זה "המלך" נמצא מחוץ לארמונו, בשדה, וכל המעוניין לנצל את ההזדמנות ולגשת אליו, רשאי לעשות זאת.

המלך, הוסיף הרבי - בצטטו את המשך המשל של אדמו"ר הזקן - הרי "מראה פנים שוחקות לכולם", ותוך כדי דיבור, התפשט חיוך גדול על פני הרבי, והוא פרש את ידיו לצדדים. "סע לשלום!"

לאחר ששמע זאת, נעלמו העצבות והדכדוך כלא היו, ולאבי לא הייתה כול בעיה לשוב הביתה בלב שמח. החיוך המדהים שזכה לקבל מהרבי באותו אלול, המשיך ללוות אותו במשך שישים השנים הבאות.

הרב לוי גרליק הוא מרצה ידוע ומחברם של ספרים רבים בהלכה. הוא מתגורר בברוקלין, ניו יורק, שם הוא רואיין שלוש פעמים במהלך שנת תשפ"א (2021).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי

ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ד (1954) — לאחר תפילת יום השבת, נעתר הרבי לבקשת כמה מהחסידים להתוועד לרגל חתונותיהם של כמה מתלמידי הישיבה שנקבעו לאותו שבוע, מאחר שבאותה שבת חל גם יום השנה לנישואי אדמו"ר הריי"צ. בהתוועדות ביאר הרבי כמה רעיונות הנוגעים לנישואים והקמת בית יהודי על פי תורה, וכן אמר מאמר חסידות המבוסס על המאמר שאמר אדמו"ר הריי"צ בשנת תרפ"ט (1929) לרגל חתונת הרבי, כשהוא מוסיף ומרחיב בביאורים משלו. מאמר זה של הרבי הפך בהמשך למאמר הקבוע שעליו חוזרים חתנים בעת קבלת הפנים לפני החופה. את ההתוועדות חתם הרבי בברכה לכל הזוגות שחתונתם מתקיים באותו שבוע, "שתהיה בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד, על יסודי התורה והמצווה".¹ י"ג באלול

1 תשי"ד (1954)

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד